

15

XVII P-898/2003

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda Višnji Bašić Vlahović u pravnoj stvari tužitelja «PRAJS» d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zorkovačka ulica br. 6 zastupan po punomoćniku Ljubo Petric odvjetnik iz Zagreba protiv tuženog «MOLYDON» d.d., Zagreb, Križnog puta br. 111 (kao pravni slijednik «UNIJA-PROMET» d.d.) zastupan po punomoćnici Sanja Artuković odvjetnica iz Zagreba radi novčanog potraživanja nakon održane usmene, glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika stranaka dana 13. prosinca 2005. i objavljene u prisutnosti punomoćnika stranaka dana 19. prosinca 2005.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

« Tuženi «MOLYDON» d.d. Zagreb, Križnog puta br. 111 (kao pravni slijednik «UNIJA-PROMET» d.d.) dužan je platiti tužitelju «PRAJS» d.o.o. u stečaju Zagreb, Zorkovačka ulica br. 6. iznos od 3.321.057,40 kn sa zateznom kamatom od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate i to na iznos od:

- 186.050,00 kn od 02.06.1994.
- 1.486.582,40 kn od 31.05.1994.
- 185.965,00 kn od 07.06.1994.
- 916.225,00 kn od 02.11.1994.
- 182.565,00 kn od 07.11.1994.
- 363.670,00 kn od 08.12.1994.

te nadoknaditi parnični trošak u roku od 8 dana. »

II. Tužitelj je dužan nadoknaditi tuženom parnični trošak u iznosu od 303.932,50 kn

III. Odbija se prigovor radi prijetoja za iznos 7.500.000,00 kn i za iznos od 250.000,00 €.

Obrazloženje

Izlaganje tužbe

Tužitelj utužuje tuženog s naslova novčanog potraživanja iznosa naznačenih u izreci ove presude koje potražuje na temelju izvoda iz poslovnih knjiga od 02.11.2001. za uplate koje su slijedile od 02.06.1994. do 08.12.1994.

za kupnju poslovnog prostora prema ugovoru od 23. svibnja 1994. a prema kojem je tuženi kao prodavatelj prodao tužitelju kao kupcu poslovni objekt – zgradu izgrađenu na kat. čest. br. 2054/2 upisanu uz z.k. ul. br. 5446 k.o. Grad Zagreb, pa budući je ugovor utvrđen raskinutim temeljem pravomoćne ovosudne presude posl. br. P-2846/1997 od 03.11.1999. smatra da je tuženi dužan nakon raskida ugovora vratiti ono što je primio a to su uplate koje je tužitelj izvršio u svrhu podmirenja kupovne cijene.

Stoga predlaže zahtjevu tužbe udovoljiti na način da mu tuženi vrati glavnicu sa zateznom kamatom od dana plaćanja sve to uz naknadu troškova postupka.

Izlaganje odgovora na tužbu

Tuženi u odgovoru na tužbu osporava osnov i visinu (list 11 spisa) te ističe:

- prigovor zastare jer je potraživanje dospjelo tijekom 1994., budući su uplate vršene tijekom lipnja 1994. do zaključno prosinca.1994.
- prigovor presuđene stvari jer presudom Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-2846/1997 od 03.11.1999. potvrđenom presudom VTS RH br. Pž-939/00 od 13.02.2001. je utvrđen raskid ugovora o kupoprodaji od 23.05.1994., a tužitelj u tom postupku nije postavio zahtjev za isplatu dijela isplaćene kupovne, a što je predmet ove tužbe
- prigovor radi prebijanja jer tuženi prema tužitelju ima nepodmireno potraživanje u visini od 7.500.000,00 kn (s osnova naknade štete i nemogućnosti korištenja sporne nekretnine osam godina) i iznos od 250.000,00 € (s osnova umanjnja i oštećenja vrijednosti sporne nekretnine).

Stoga tuženi predlaže tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan sve to uz naknadu parničnog troška, usvojiti prigovor radi prebijanja.

Dokazni postupak

Sud je proveo postupak te izvršio dokaz uvidom u:

- redoslijed uplata od 04.08.1997. koje su vršene na ime dijela kupovnine spornih nekretnina (list 4 spisa)
- izvod iz poslovnih knjiga pod 02.11.2001 (list 5 spisa)
- ovosudni spis posl. br. P-2846/1997

Na osnovu tako provedenog dokaznog postupka ocjenjujući svaki dokaz zasebno i u njihovoj ukupnosti primjenom čl. 7 i 8 ZPP-a sud je ocijenio neosnovanim:

- tužbeni zahtjev
- prigovor radi prebijanja .

Pravna cijena – primjena prava

Temeljeno pitanje u ovom postupku je da li je tužitelju zastario zahtjev za potraživanje povratom kupovnine.

Prema općem načelu zastara počinje teći u času kad je zahtjev dospio, a tad nastaje i mogućnost ostvarenja tog zahtjeva podnošenjem tužbe kojom se konkretizira ostvarenja zahtjeva.

Sporno je bilo utvrditi kad je tužitelju dospio zahtjev za podnošenje tužbe.

U postupku koji se vodio pred ovim sudom pod br. P-2846/1997 utvrđeno je da su stranke sklopile 23. svibnja 1994. kupoprodajni ugovor, da je ovdje tužitelj bio obvezan isplatiti kupoprodajnu cijenu u tri rate zaključno do 31.01.1995., da je ugovor raskinut pisanom izjavom od 25.08.1997. a u smislu čl. 124 ZOO prema kojem kad jedna strana ne ispunji svoju obvezu druga strana može ako što drugo nije određeno zahtijevati ispunjenje obveze ili pod uvjetima predviđenim u ZOO raskinuti ugovor prostom izjavom, a što je tuženi i učinio.

U ovom slučaju rok dospijeca nije bio utvrđen pravnim poslom, nego je tužitelju obveza dospjela izjavom tuženog da raskida ugovor koja je u pisanom obliku dostavljena tužitelju 25.08.1997., pa sud ocjenjuje da mu je tada počeo teći rok za podnošenje zahtjeva.

Prema čl. 324 st. 2 ZOO predviđa ako rok za ispunjenje nije određen dužnik dolazi u zakašnjenje kad ga vjerovnik pozove ispuniti obvezu usmeno ili pismeno.

Prema čl. 372 ZOO potraživanja povremenih davanja koja dospijevaju godišnje ili u kraćim vremenskim razmacima zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakog pojedinog davanja, a st. 2 istog članka predviđa da isto vrijedi za anuitete kojima se u jednakim unaprijed određenim povremenim iznosima otplaćuje glavnica i kamate.

Kad se čita kupoprodajni ugovor od 23. svibnja 1994. čl. 4 utvrđuje se da su za ovdje tužitelja anuiteti određeni u jednakim unaprijed povremenim iznosima u vidu plaćanja u tri rate, pa bi se u ovom slučaju imao primijeniti zastarni rok od tri godine.

Ako je raskid uslijedio 25.08.1997. a tužba podnesena 30.10.2001. to je tužitelju zastario zahtjev za ostvarenje potraživanja budući je tužba podnesena nakon protekom roka od tri godine.

Prigovor tužitelja da je njegovo pravo na povrat kupovnine mogao ostvariti po pravomoćnosti presude Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-3846/1997 od 03.11.1999. nije osnovan jer tom odlukom nije ni utvrđena njegova tražbina pa se rok na kojeg se on poziva ne bi mogao primijeniti.

Sud se nije upuštao u ocjenjivanje više prigovora kojim tužitelj u tijeku postupka osporava prigovor zastare iz razloga što je ocijenio da je prigovor

zastare osnovan te ga je sud obrazložio pozivajući se na propis čl. 372 st. 2 ZOO.

Iz naprijed navedenih razloga sud je ocijenio tužbeni zahtjev neosnovanim i odlučio kao pod točkom I. izreke.

U odnosu na prigovor radi prebijanja ističe se da tuženi tijekom postupka a u smislu propisa čl. 219 ZPP-a nije sudu predložio dokaze na kojima temelji prigovor radi prebijanja pa sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi postojanje ove činjenice te je u odnosu na ovaj prigovor primijenio propis čl. 221a ZPP-a, odbio prigovor kao neosnovan i odlučio kao u izreci pod točkom III.

Odluka o trošku

Odluka o trošku osniva se na propisu čl. 154 st.1 ZPP-a čini ga trošak punomoćniku tuženog u skladu s razvrstanim troškovnikom koji čini sastavni dio ovosudnog spisa (list 135 spisa) dosuđen u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Zagreb, 19. prosinac 2005.

S u d a c

Višnja Bašić Vlahović v.r.

Za točnost otpavka-ovlaštenu službenik

Katarina Sviben

2.500,00

19.12.2005.